

JC/GL/2014/01

22 decembrie 2014

Ghid comun

privind convergența practicilor de supraveghere referitoare
la coerența acordurilor de coordonare pentru conglomeratele
financiare

Cuprins

Ghid comun privind convergența practicilor de supraveghere referitoare la coerența acordurilor de coordonare pentru conglomeratele financiare	3
Statutul acestui ghid	3
Cerințe de raportare	3
Titlul I - Obiectul și domeniul de aplicare	4
TITLUL II - Procedura de mapare, structura de cooperare și acordurile de coordonare	4
Procedura de mapare	5
Structura de cooperare	6
Acordurile de coordonare scrise dintre coordonator și autoritățile competente	7
Acordurile de coordonare cu autoritățile de supraveghere din țările terțe	7
Titlul III - Coordonarea schimbului de informații în desfășurarea normală a activităților și în situații de urgență	8
Domeniul de aplicare și frecvența	8
Colectarea informațiilor	8
Canalele de comunicare	9
Comunicarea cu conglomeratul financiar	9
Comunicarea în situații de urgență	9
Titlul IV - Evaluarea supravegherii conglomeratelor financiare	9
Evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar	9
Evaluarea politicilor de adecvare a capitalului	10
Evaluarea concentrării riscului	10
Evaluarea tranzacțiilor intragrup	11
Evaluarea mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor	12
Titlul V - Planificarea supravegherii și coordonarea activităților de supraveghere în activitatea curentă și în situații de urgență	12
Planificarea și coordonarea activităților de supraveghere	12
Planul coordonat de acțiune	13
Distribuirea și delegarea sarcinilor	13
Planificarea de urgență	13
Titlul VI - Procesele decizionale între autoritățile competente	14
Procedurile care vor fi utilizate în procesele de consultare	14
Procedurile care vor fi utilizate în procesele de acord	14
Procedurile care vor fi utilizate în reevaluarea anuală a derogărilor	15
Procedurile care vor fi utilizate în coordonarea măsurilor de implementare	16
Titlul VII - Dispoziții finale și punerea în aplicare	16

Ghid comun privind convergența practicilor de supraveghere referitoare la coerența acordurilor de coordonare pentru conglomeratele financiare

Statutul acestuia ghid

Acest ghid a fost elaborat în conformitate cu articolele 16 și 56 paragraful 1 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE; Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale); și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) - "Regulamentele AES". În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentele AES, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a se conforma prezentului ghid.

Ghidul specifică punctul de vedere al AES cu privire la practicile de supraveghere corespunzătoare din Sistemul european de supraveghere financiară sau la modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se adresează ghidul ar trebui să se conformeze prin includerea prevederilor acestuia în practicile lor de supraveghere, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrelor lor legislative sau a proceselor lor de supraveghere), chiar și în cazurile în care ghidul se adresează în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentele AES, autoritățile competente trebuie să comunice respectivei autorități europene de supraveghere dacă acestea respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid, iar, în caz contrar, să indice motivele de neconformare până la **23 februarie 2015**. În lipsa unei notificări până la împlinirea acestui termen, autoritățile competente vor fi considerate de către respectiva autoritate europeană de supraveghere ca fiind neconforme. Notificările vor fi trimise către compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu și compliance.ficod@esma.europa.eu cu mențiunea "JC/GL/2014/01". Notificările trebuie trimise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformarea în numele autorităților competente din care fac parte.

Notificările vor fi publicate pe site-ul AES, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

Titlul I - Obiectul și domeniul de aplicare

1. Acest ghid îndeplinește cerința prevăzută la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE ⁽¹⁾ (FICOD), pentru ca AES, prin intermediul Comitetului comun, să elaboreze ghidul cu scopul de a asigura convergența practicilor de supraveghere referitoare la coerența acordurilor de coordonare, în conformitate cu articolul 116 din Directiva 2013/36/UE ⁽²⁾ și articolul 248 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE ⁽³⁾.
2. Ghidul are scopul de a clarifica și consolida cooperarea dintre autoritățile competente la nivel intersectorial și transfrontalier și de a completa funcționarea colegiilor sectoriale (după caz) în cazul în care un grup transfrontalier a fost identificat ca fiind un conglomerat financiar, în sensul prevederilor Directivei 2002/87/CE. Acest ghid vizează, de asemenea, îmbunătățirea condițiilor de concurență echitabile în cadrul pieței interne, prin asigurarea existenței unei coordonări coerente de supraveghere.
3. Articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE stabilește sarcinile autorității competente responsabile pentru exercitarea supravegherii suplimentare (coordonatorul) și solicită acestei autorități și altor autorități competente relevante, după caz, altor autorități competente implicate, să aibă instituite acorduri de coordonare.
4. Ghidul se adresează autorităților competente, astfel cum sunt acestea definite la articolul 2 alineatul (16) din Directiva 2002/87/CE, precum și Băncii Centrale Europene, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul 1024/2013/UE.
5. Dacă nu se specifică altfel, trimiterile din acest ghid se referă la dispoziția relevantă din Directiva 2002/87/CE.

TITLUL II- Procedura de mapare, structura de cooperare și acordurile de coordonare

6. Maparea este un proces de colectare și analiză a informațiilor necesare pentru a identifica acele entități care constituie un conglomerat financiar, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2002/87/CE, asupra cărora autoritățile competente sunt obligate să exercite supravegherea suplimentară prin acordurile de coordonare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE.

⁽¹⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)

⁽³⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), (JO L 335, 17.12.2009, p. 1)

Procedura de mapare

7. Coordonatorul ar trebui să efectueze un proces de mapare în colaborare cu celelalte autorități competente care au autorizat entitățile reglementate ce fac parte din conglomeratul financiar. Autoritățile competente ar trebui să utilizeze rezultatele procesului de mapare pentru a determina gradul adecvat al supravegherii suplimentare, pe baza organizării, amplitudinii și complexității conglomeratului financiar.
8. Procesul de mapare trebuie efectuat ținând seama, în mod corespunzător, de procesul de identificare descris la articolul 4 din Directiva 2002/87/CE. În mod similar, rezultatul procesului de mapare ar trebui să fie utilizat în actualizările anuale ale procesului de identificare a conglomeratului financiar.
9. Procesul de mapare ar trebui să implice colectarea și analizarea informațiilor necesare pentru identificarea autorităților competente care, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE, trebuie să aibă instituite acorduri de coordonare.
10. Coordonatorul ar trebui să asigure desfășurarea procesului de mapare pe baza următoarelor premise:
 - a) un conglomerat financiar a fost deja identificat, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2002/87/CE și prin cooperarea autorităților competente;
 - b) există un colegiu sectorial instituit în conformitate cu articolul 116 din Directiva 2013/36/UE sau articolul 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE; iar coordonatorul a fost desemnat în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2002/87/CE.
11. Procesul de mapare ar trebui:
 - a) să ia în considerare rezultatele procesului de mapare desfășurat la nivel sectorial;
 - b) să se concentreze pe legăturile intersectoriale, cum ar fi legăturile strânse și participațiile, între entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar, societatea financiară holding mixtă sau alte entități ale conglomeratului financiar relevante pentru supraveghere.
12. Pentru a pregăti proiectul de mapare și a-l transmite autorităților competente relevante pentru ca acestea să contribuie, coordonatorul ar trebui să se angajeze într-un dialog cu entitatea reglementată, din sfera competenței sale de supraveghere, care este liderul conglomeratului financiar; în cazul în care conglomeratul financiar nu este condus de o entitate reglementată, coordonatorul ar trebui, în plus față de dialogul cu liderul conglomeratului, să se angajeze, de asemenea, într-un dialog cu entitatea

reglementată, aflată sub mandatul său de supraveghere menționat la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2002/87/CE.

13. Maparea ar trebui să fie actualizată în mod regulat, cel puțin o dată pe an, luând în considerare modificările în structura conglomeratului financiar. Orice modificări aduse mapării inițiale ar trebui să fie transmise tuturor autorităților competente relevante.
14. Maparea ar trebui să ia în considerare toate entitățile relevante pentru supraveghere din cadrul grupului și ar trebui să indice în care dintre următoarele sectoare financiare se încadrează fiecare entitate reglementată:
 - a) întreprinderi de asigurare și de reasigurare; sau
 - b) instituții de credit și firme de investiții.
15. Pentru entitățile relevante pentru supraveghere menționate la alineatul 14, maparea ar trebui să identifice:
 - a) toate filialele din SEE;
 - b) sucursalele din SEE care sunt fie semnificative pentru piața locală, fie importante pentru grupul sectorial, conform definiției pentru aceste sucursale prevăzute în directivele sectoriale respective;
 - c) filialele din afara SEE și sucursalele relevante pentru grupul sectorial; și
 - d) lista participațiilor intragrup relevante în sensul articolului 2 alineatul (11) și (12) din Directiva 2002/87/CE
16. Coordonatorul ar trebui să stabilească maparea folosind modelul din anexa 1.

Structura de cooperare

17. Coordonatorul ar trebui să decidă, pe baza rezultatelor exercițiului de mapare, dacă, în scopul de a îndeplini sarcinile și de a atinge gradul necesar de cooperare între autoritățile competente, este necesar să se adauge un element specific pe ordinea de zi a colegiului său sectorial, înființat în conformitate cu articolul 116 din Directiva 2013/36/UE sau articolul 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, sau să se stabilească alte dispoziții procedurale, cum ar fi ședințe separate dedicate supravegherii suplimentare a conglomeratelor financiare sau alte forme de comunicare regulată între autoritățile competente relevante. Coordonatorul ar trebui să invite AES la reuniunile relevante și să implice AES în alte forme de comunicare regulată între autoritățile competente relevante.

18. Numărul de participanți la reuniunile sau activitățile legate de supravegherea suplimentară trebuie să fie adecvat pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite. Coordonatorul trebuie să se asigure că celelalte autorități competente sunt pe deplin informate despre activitățile și rezultatele colegiului sectorial în timp util.

Acordurile de coordonare scrise dintre coordonator și autoritățile competente

19. Acordurile de coordonare scrise stabilite pentru supravegherea sectorială ar trebui suplimentate cu orice fel de completări necesare pentru a facilita supravegherea suplimentară efectivă a unui conglomerat financiar.
20. Completările trebuie să fie adaptate pentru a reflecta natura, dimensiunea și complexitatea conglomeratului financiar. Completările la acordurile scrise trebuie să includă cel puțin procedurile de urmat în situații de urgență, caz în care ar trebui să se stabilească o frecvență mai mare de contacte și un răspuns mai rapid.
21. În mod alternativ, coordonatorul și autoritățile competente ar putea conveni asupra stabilirii de noi acorduri scrise de coordonare la nivelul conglomeratului financiar, care ar trebui să includă domeniul de aplicare și frecvența schimbului de informații, cu referire la alineatele 24 și 25 în ceea ce privește coordonarea și schimbul de informații legat de activitatea curentă și situațiile de urgență și la alineatul 33 în ceea ce privește evaluarea situației financiare a unui conglomerat.

Acordurile de coordonare cu autoritățile de supraveghere din țările terțe

22. În cazul în care un conglomerat financiar are entități semnificative în țările terțe, coordonatorul ar trebui să implice autoritățile competente din țările terțe în acordurile de cooperare pentru un conglomerat financiar, conform articolului 19 din Directiva 2002/87/CE și normelor sectoriale privind abordarea de supraveghere echivalentă și acordurile de confidențialitate comparabile.

Titlul III - Coordonarea schimbului de informații în desfășurarea normală a activităților și în situații de urgență

Domeniul de aplicare și frecvența

23. Domeniul de aplicare al schimbului de informații între autoritățile competente ar trebui să includă toate informațiile relevante sau esențiale necesare pentru sarcinile menționate la articolul 11 din Directiva 2002/87/CE. Acest lucru ar trebui, atunci când este cazul, să includă informații relevante pentru simulările de criză în cazul conglomeratelor financiare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (b) din Directiva 2002/87/CE.
24. Schimbul de informații dintre coordonator și autoritățile competente ar trebui să reflecte nevoile autorităților de supraveghere implicate. În timp ce efectuează coordonarea fluxurilor de informații, coordonatorul ar trebui să țină seama de natura entităților supravegheate în cadrul conglomeratului financiar, relevanța lor în cadrul conglomeratului și importanța piețelor lor locale.
25. Autoritățile competente ar trebui să convină asupra frecvenței, formatelor și modelelor pentru schimbul regulat de informații. Coordonatorul și autoritățile competente ar trebui să convină asupra formularelor ce vor fi folosite, în special pentru colectarea de informații privind concentrarea riscului și tranzacțiile intragrup.
26. În cazul în care o autoritate competentă primește o cerere prin care îi sunt solicitate informații relevante din partea unei alte autorități competente, aceasta ar trebui să furnizeze informațiile fără întârziere. Orice alte informații esențiale care pot afecta situația financiară a conglomeratului, fie ca un întreg, fie la nivelul oricăreia dintre entitățile sale individuale, ar trebui comunicate coordonatorului sau autorității competente în cauză cât mai curând posibil.

Colectarea informațiilor

27. Autoritățile competente ar trebui să colecteze informații de la entitățile aflate sub supravegherea lor și să le furnizeze coordonatorului și celorlalte autorități competente, dacă nu au fost făcute aranjamente specifice ca o altă autoritate competentă să colecteze informațiile respective de la acele entități.
28. Coordonatorul ar trebui să conducă solicitările de informații asupra conglomeratului financiar. Coordonatorul și autoritățile competente ar trebui să se asigure că raportarea în scopuri de reglementare existentă este utilizată în cea mai mare măsură posibilă și că este evitată duplicarea raportării.

Canalele de comunicare

29. Autoritățile competente și coordonatorul ar trebui să ia în considerare utilizarea întregii game de canale de comunicare (inclusiv ședințe ale colegiului, scrisori oficiale, e-mailuri, apeluri telefonice/apeluri video/conferințe și platforme web) și ar trebui să convină care canalele de comunicare ar trebui să fie utilizate pentru colectarea și diseminarea informațiilor privitoare la conglomeratul financiar. Toate informațiile confidențiale și sensibile ar trebui comunicate prin intermediul unui canal de comunicare securizat. Autoritățile competente ar trebui să facă în special uz de platforme web de comunicare securizate, în cazul în care acestea sunt disponibile.

Comunicarea cu conglomeratul financiar

30. Coordonatorul ar trebui să fie responsabil pentru comunicarea cu întreprinderea-mamă care se află la conducerea grupului sau, în absența unei întreprinderi mamă, cu entitatea reglementată cu cel mai mare total al activului bilanțier în cel mai mare sector financiar din cadrul grupului. Autoritățile competente ar trebui să informeze coordonatorul înainte de a comunica direct cu această întreprindere-mamă sau entitate reglementată. În cazul în care circumstanțe excepționale nu permit o notificare prealabilă, autoritățile competente trebuie să informeze fără întârziere coordonatorul cu privire la natura și rezultatul comunicării.

Comunicarea în situații de urgență

31. O autoritate competentă care identifică o situație de urgență ce afectează entitățile reglementate care aparțin unui conglomerat financiar ar trebui să alerteze coordonatorul și celelalte autorități competente ale căror entități supravegheate ar putea fi afectate de această situație. Autoritățile competente ar trebui să coopereze îndeaproape ori de câte ori este necesar și să schimbe activ informațiile relevante. Coordonatorul trebuie să se asigure că, acolo unde este cazul, AES sunt informate cu privire la orice evoluții relevante în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentele AES.

Titlul IV -Evaluarea în scopuri de supravegherea conglomeratelor financiare

Evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar

32. Coordonatorul ar trebui să se angajeze într-un dialog cu autoritățile competente relevante, în scopul de a îndeplini sarcina de monitorizare în scopuri de supraveghere și de a evalua situația financiară a conglomeratului financiar. Având în vedere structura

grupului, astfel cum s-a convenit în timpul exercițiului de mapare, coordonatorul ar trebui să evalueze profilul general de risc al conglomeratului financiar.

33. Coordonatorul trebuie să se asigure că dialogul identifică:
- principalele vulnerabilități și deficiențe ale entităților conglomeratului financiar, acordând o atenție deosebită legăturilor lor intersectoriale; și
 - problemele de gestionare a riscurilor și de control în privința respectării cerințelor de capital, a concentrării riscului și a tranzacțiilor intragrup.

Evaluarea politicilor de adecvare a capitalului

34. Coordonatorul și autoritățile competente relevante ar trebui să evalueze politicile de planificare a capitalului ale entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar. Evaluarea la nivel de grup ar trebui să aibă în vedere și să fie bazată pe analizele similare realizate la nivel sectorial și la nivelul fiecărei entități.
35. Aceste evaluări nu vor aduce atingere cerințelor de adecvare a capitalului prevăzute în legislația sectorială și nu ar trebui să dubleze calculul ratei de adecvare a capitalului conglomeratului financiar conform Regulamentului delegat al Comisiei Europene de completare a Directivei 2002/87/CE ⁽⁴⁾.
36. Coordonatorul este responsabil pentru evaluarea politicilor de adecvare a capitalului ale conglomeratului. În scopul pregătirii evaluării, coordonatorul ar trebui să ia în considerare evaluările unor astfel de politici furnizate de autoritățile competente relevante.
37. În ceea ce privește calculele de adecvare a capitalului, coordonatorul ar trebui să consulte autoritățile competente relevante cu privire la excluderea unei entități din calcul; a se vedea punctul 58 litera (a) din prezentul ghid.

Evaluarea concentrării riscului

38. Pentru a realiza supravegherea suplimentară a concentrării riscului a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, coordonatorul ar trebui să se coordoneze cu autoritățile competente relevante în scopul de a monitoriza modul în care concentrările riscului pot crea efecte potențiale de contagiune în cadrul conglomeratului financiar, conflicte de interese și eludarea normelor sectoriale.
39. Ținând cont de structura conglomeratului financiar, coordonatorul și autoritățile competente implicate ar trebui să convină dacă, în scopul de a evalua în mod eficient concentrarea riscului, este necesar să se solicite informații de la entitățile reglementate

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 342/2014 al Comisiei din 21 ianuarie 2014 de completare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea metodelor de calculare a cerințelor privind rata de adecvare a capitalului pentru conglomeratele financiare (JO L100, 3.4.2014, p.1)

din cadrul conglomeratului financiar, pentru a completa informațiile deja disponibile prin intermediul cerințelor de raportare.

40. Schimbul de informații dintre coordonator și autoritățile competente poate include, în cazul în care sunt disponibile, următoarele:
- modul în care entitățile reglementate din cadrul conglomeratului financiar gestionează expunerile la risc care interacționează în diferite categorii de risc;
 - analiza și evaluarea de către autoritățile competente a sistemelor de raportare și de limite ale subgrupurilor sau ale entităților individuale din cadrul conglomeratului financiar;
 - concentrările riscului la nivel intersectorial, altele decât concentrările riscului care sunt deja în curs de evaluare la nivel transfrontalier în cadrul fiecărui sector.
41. Coordonatorul și autoritățile competente ar trebui să se informeze reciproc cu privire la orice acțiune de supraveghere sau măsurile luate față de entitățile din cadrul conglomeratului financiar, în raport cu concentrările riscului. Coordonatorul ar trebui să fie pregătit să faciliteze identificarea măsurilor comune de control pe această temă.

Evaluarea tranzacțiilor intragrup

42. Pentru a realiza supravegherea suplimentară a tranzacțiilor intragrup ale entităților reglementate, care aparțin unui conglomerat financiar, coordonatorul ar trebui, în colaborare cu autoritățile competente relevante, să monitorizeze modul în care tranzacțiile intragrup pot conduce la potențiale efecte de contagiune în cadrul conglomeratului, conflicte de interese și eludarea normelor sectoriale.
43. Coordonatorul și autoritățile competente trebuie să decidă dacă să solicite sau nu de la entitățile reglementate, din cadrul conglomeratului financiar, informații suplimentare față de informațiile deja colectate prin raportarea existentă în diferite jurisdicții și sectoare, ținând cont de structura conglomeratului financiar.
44. Coordonatorul și autoritățile competente ar trebui să convină asupra:
- tipurilor de tranzacții intragrup care urmează să fie monitorizate, ținând cont de structura conglomeratului financiar, precum și de definierea tranzacției intragrup în conformitate cu articolul 2 alineatul (18) din Directiva 2002/87/CE; și
 - pragurilor de raportare pentru tranzacțiile din interiorul grupului, pe baza capitalului reglementat și/sau a rezervelor tehnice.
45. Coordonatorul și autoritățile competente ar trebui să se informeze reciproc cu privire la orice acțiune de supraveghere sau măsuri luate față de entitățile din cadrul conglomeratului financiar, în raport de tranzacțiile intragrup. Coordonatorul ar trebui să fie pregătit să faciliteze identificarea măsurilor comune de control pe această temă.

Evaluarea mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor

46. În scopul evaluării proceselor de gestionare a riscurilor și a mecanismelor de control intern, coordonatorul ar trebui să se coordoneze cu autoritățile competente relevante.
47. Autoritățile competente ar trebui să ofere coordonatorului informațiile relevante privind evaluarea proceselor de gestionare a riscurilor și a mecanismelor de control intern ale entităților reglementate (indiferent dacă procesul are loc la nivel individual sau la nivel subconsolidat), a deficiențelor semnificative identificate, precum și a metodologiilor utilizate în efectuarea evaluărilor.
48. Coordonatorul ar trebui să discute evaluările individuale și evaluarea globală cu autoritățile competente relevante pentru a:
 - a) evalua adecvarea mecanismelor sectoriale de gestionare și control al riscurilor pentru atenuarea riscurilor semnificative ale conglomeratului și identificarea potențialelor canale de contaminare; și
 - b) ajunge la o viziune uniformă între autoritățile competente implicate în sistemele de gestiune și de control al riscurilor conglomeratului financiar.

Titlul V - Planificarea supravegherii și coordonarea activităților de supraveghere în activitatea curentă și în situații de urgență

Planificarea și coordonarea activităților de supraveghere

49. În urma analizei efectuate în conformitate cu titlul IV, coordonatorul ar trebui să încorporeze planificarea și coordonarea activităților de supraveghere pentru supravegherea unui conglomerat financiar în procesul aferent colegiului stabilit în colaborare cu autoritățile competente relevante.
50. În cazul în care există dispoziții procedurale specifice descrise la punctul 17, coordonatorul ar trebui să organizeze cel puțin o dată pe an o reuniune fizică a colegiului.
51. În cazul în care nu există niciun element specific adăugat pe ordinea de zi a colegiului sectorial pentru supravegherea suplimentară, coordonatorul, ca președinte al colegiului sectorial, ar trebui să îl invite cel puțin o dată pe an pe președintele celui alt colegiu sectorial sau să invite autoritățile competente, în cazul în care nu există niciun colegiu sectorial, să participe la o ședință a colegiului prezidată de către coordonator. Coordonatorul ar trebui să includă elemente relevante pentru supravegherea

suplimentară pe ordinea de zi a reuniunii. Autoritățile competente invitate din celelalte sectoare financiare ar trebui să poată să propună puncte suplimentare pe ordinea de zi a reuniunii colegiului.

Planul coordonat de acțiune

52. În cazul în care se înființează un singur colegiu sectorial, activitățile de supraveghere legate de supravegherea conglomeratelor financiare ar trebui să fie incluse în planul coordonat de acțiune al colegiului. Elementele legate de supravegherea suplimentară ar trebui să fie marcate separat, cu referire la activitățile de supraveghere în temeiul Directivei 2002/87/CE.
53. În cazul în care există un aspect specific adăugat pe ordinea de zi a colegiului sectorial pentru supravegherea unui conglomerat financiar, coordonatorul, în consultare cu autoritățile competente relevante specifice, ar trebui să decidă dacă să aibă un plan specific coordonat de acțiune pentru activitățile de supraveghere suplimentară. În cazul în care supravegherea conglomeratului financiar este parte a unui colegiu sectorial, planul coordonat de acțiune pentru conglomeratul financiar ar trebui să fie o parte specifică a planului coordonat de acțiune la nivel de colegiu.

Distribuirea și delegarea sarcinilor

54. Coordonatorul ar trebui să conducă discuția dacă și cum - ținând cont de normele sectoriale existente - ar trebui să fie distribuite și delegate sarcinile, pentru a efectua evaluarea poziției financiare a conglomeratului financiar și a executa alte sarcini legate de supravegherea suplimentară. Discuția ar trebui să ia în considerare modul în care entitățile supravegheate sunt organizate și ar trebui să fie proporțională cu natura, amploarea și complexitatea conglomeratului financiar.

Planificarea de urgență

55. Planurile de urgență existente, elaborate la nivel sectorial, pentru cooperarea autorităților în situații de urgență⁵ ar trebui comunicate tuturor autorităților competente responsabile de supravegherea unei entități reglementate care aparține unui conglomerat financiar, sub coordonarea coordonatorului. În cazul în care un plan de urgență nu există decât în raport cu un sector, acesta ar trebui pus la dispoziția autorităților competente responsabile pentru celelalte sectoare, iar datele de contact ale autorităților competente ar trebui incluse în acest plan de urgență. Coordonatorul ar trebui să fie responsabil pentru menținerea planului de urgență la nivelul conglomeratului financiar.

⁽⁵⁾ Astfel cum sunt menționate la articolul 114 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE și în [articolul 355 din Regulamentul delegat (UE) nr ... / ... din XXX de completare a Directivei 2009/138 /UE]

Titlul VI - Procede decizionale între autoritățile competente

56. Titlul VI specifică procedurile care trebuie urmate de către autoritățile competente în cadrul diverselor procese de luare a deciziilor, prevăzute în Directiva 2002/87/CE. În urma identificării unor astfel de procese de luare a deciziilor în cadrul directivei, procedurile sunt împărțite în patru categorii principale: procedurile din cadrul proceselor de consultare; procedurile din cadrul proceselor de acord; procedurile din cadrul reevaluării anuale a derogărilor și procedurile din cadrul coordonării măsurilor de implementare.

Procedurile care vor fi utilizate în procesele de consultare

57. Procesele de consultare menționate în prezentul titlu sunt următoarele:

- a) procesul de consultare desfășurat în conformitate cu al treilea paragraf din articolul 6 alineatul (5) din Directiva 2002/87/CE;
- b) procesul de consultare desfășurat în conformitate cu al treilea paragraf din articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE;
- c) procesul de consultare desfășurat în conformitate cu al doilea paragraf din articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE;

58. La efectuarea consultărilor, autoritățile competente ar trebui să urmeze pașii următori:

- a) autoritatea competentă care efectuează consultarea ar trebui să stabilească în mod clar obiectul consultării, decizia propusă, raționamentul și natura răspunsului așteptat din partea autorităților competente consultate;
- b) perioada minimă de consultare ar trebui să fie de două săptămâni, care poate fi redusă de către coordonator în cazuri de urgență, cu excepția cazului în care se specifică altfel în acordurile de coordonare încheiate în colegiul sectorial;
- c) în cazul în care autoritatea competentă, care a fost consultată, nu oferă un răspuns în termenul de consultare, autoritatea competentă care efectuează consultarea ar trebui să considere că respectiva autoritate competentă consultată nu are obiecții față de decizia propusă.

Procedurile care vor fi utilizate în procesele de acord

59. Procesele de acord menționate în prezentul titlu sunt următoarele:

- a) procesul de acord desfășurat în conformitate cu al treilea paragraf din articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2002/87/CE;

- b) procesul de acord desfășurat în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2002/87/CE;
 - c) procesul de acord desfășurat în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2002/87/CE;
 - d) procesul de acord desfășurat în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din Directiva 2002/87/CE;
60. Când ajung la un acord, autoritățile competente trebuie să ia următoarele măsuri:
- a) înainte de încheierea acordului, coordonatorul ar trebui să conducă o discuție între autoritățile competente relevante, prin organizarea uneia sau a mai multor întâlniri fizice sau la distanță (teleconferințe);
 - b) o dată ce se ajunge la un acord, acesta ar trebui să se reflecte într-un document scris care conține o motivare suficientă pentru a susține acordul. Documentul ar trebui semnat în numele coordonatorului și în numele celorlalte autorități competente relevante. În caz de dezacord, coordonatorul ar trebui, la cererea oricăreia dintre celelalte autorități competente în cauză sau din proprie inițiativă, să consulte autoritatea europeană de supraveghere relevantă. În cazul în care este consultată o autoritate europeană de supraveghere, toate autoritățile competente ar trebui să ia în considerare avizul acesteia, atunci când se încheie acordul. În cazul în care una sau mai multe autorități competente refuză să ajungă la un acord, celelalte autorități competente pot, cu toate acestea, ajunge la un acord între ele și coordonatorul ar trebui să notifice autoritatea europeană de supraveghere relevantă asupra faptului că nu s-a putut ajunge la un acord deplin.
 - c) Coordonatorul poate invita autoritățile de supraveghere din țări terțe să fie părți la acordul scris, după caz, sub rezerva evaluării echivalenței cerințelor de confidențialitate aplicabile acestor autorități de supraveghere din țările terțe.

Procedurile care vor fi utilizate în reevaluarea anuală a derogărilor

61. La efectuarea reevaluării anuale a derogărilor aplicate pentru punerea în aplicare a supravegherii suplimentare, precum și la verificării indicatorilor cantitativi prevăzuți la articolul 3 din Directiva 2002/87/CE și a evaluărilor de risc efectuate pentru grupurile financiare în conformitate cu articolul 3 alineatul (9) din Directiva 2002/87/CE, autoritățile competente ar trebui să ia următoarele măsuri:
- a) în scopul realizării reevaluării și verificării, autoritățile competente ar trebui să acționeze în conformitate cu un plan de supraveghere care urmează să fie convenit cu suficient timp înainte;
 - b) reevaluarea și procesul ar trebui să fie conduse de coordonator, care ar trebui să organizeze reuniunile necesare pentru îndeplinirea mandatului;

- c) coordonatorul ar trebui să estimeze resursele care vor fi necesare și să le comunice autorităților competente relevante; coordonatorul și celelalte autorități competente relevante ar trebui să aloce resurse în conformitate cu estimarea coordonatorului;
- d) în cazul în care reevaluarea și evaluarea indică faptul că sunt necesare modificări ale derogărilor, indicatorilor cantitativi sau evaluărilor de risc, autoritățile competente ar trebui să aplice procedeele prevăzute la punctul 60, în scopul de a ajunge la un acord cu privire la aceste modificări.

Procedurile care vor fi utilizate în coordonarea măsurilor de implementare

62. Pentru a coordona măsurile de implementare și acțiunile de supraveghere care urmează să fie luate în temeiul articolului 16 din Directiva 2002/87/CE, pentru a rectifica situația în care (i) entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar nu respectă cerințele suplimentare prevăzute la articolele 6 la 9 din Directiva 2002/87/CE sau (ii) cerințele sunt îndeplinite, dar solvabilitatea poate, cu toate acestea, să fie pusă în pericol sau (iii) tranzacțiile în interiorul grupului sau concentrările riscului reprezintă o amenințare pentru situația financiară a entităților reglementate, autoritățile competente ar trebui să ia următoarele măsuri:
- a) procesul de coordonare ar trebui să fie condus de către coordonator, care ar trebui să organizeze numărul necesar de reuniuni pentru îndeplinirea mandatului;
 - b) coordonatorul ar trebui să estimeze resursele care vor fi necesare și să le comunice autorităților competente relevante; coordonatorul și celelalte autorități competente relevante ar trebui să aloce resurse în conformitate cu estimarea coordonatorului.
63. Când are loc coordonarea măsurilor de implementare, ar trebui să se aplice procesele referitoare la schimbul de informații descrise în titlul III.

Titlul VII - Dispoziții finale și punerea în aplicare

64. Acest ghid se aplică de la data obligației de raportare prevăzute la pagina 3.